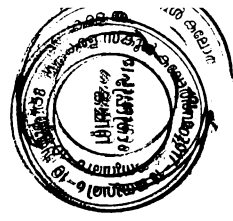

ॐ ह्रीं श्रीं गणपतये नमः।
अविष्कामस्तु॥

H.S.S. CODE
NUMBER-7

7

संस्कृतम् कथा रचना

विषयः - विश्वाशः ॥

दृढ विश्वासम् - विजयाधारम्

1. निरुतनपुरं निम्नायाः वशति गौतमः। सः पठनकार्ये
अतीव नत्पशः भवति। सः 'केशलीयम्' इति विद्यालयं
पठति। तस्य चित्तं अतीव कोमलम् भवति। तस्य परमं
मनोबलं, तस्य पिता भवति। गौतमस्य पिता, "नवजीवनं"
इति विद्यालयस्य गणितप्रोफेसरः भवति। गौतमस्य माता
गृहे कुटुम्बिनी भवति। तस्य 'गौरी' नाम्ना एक भगिनी अपि
अस्ति। गौतमस्य कुटुम्बं धनकार्ये शकृद्धं न आसीत्।
किन्तु ते नुष्येन जीवन्ति।

एकदा गौतमः गणित प्रश्नायाः कारणे आगतवन्तः।
सः प्रश्नायाः विषयं प्राप्तुं न शक्यते। तथा तस्य
माता तदा एकं नुष्यं क्रोधेन अतदन् - "आ गौतमः।

कष्टं भवति तस्य कार्यं। त्वं विद्यालयं गत्वा
किम् करिष्यसि। नञ्जवहं। तव सहोदरी गौरी
तु सर्वदा विजयं प्राप्नुवन्ति। एव किम् भविष्यति
इति।

1. एवं श्रुत्वा गौतमस्य पिता शयतः तस्य लब्ध
अनाद्यत। गौतमः अतीव दुःखितः अभवत्।
सः न केवलं दुःखितः परंतु भ्रातायाः वचनानि
श्रुत्वा मज्जितः अपि भवति। नश्मात् पश्य शयतः
गौतमस्य पश्येत् गत्वा एव अवश्यं अलम् शोधनं
तव मात्रा वचनं न श्मशति। त्वम् अतीव
1. बुद्धिमान् अस्ति इति अहम् जानामि। चिन्तस्य न
अवश्यकता। अहम् तस्य साहाय्यं करोमि इति।
एतत् श्रुत्वा गौतमः सन्तुष्टः अभवत्। नश्मात्
पश्य, सः सर्वथा पठनकार्ये प्रथमं श्रानं विवति।
शयतः भवति गौतमस्य पश्यं शक्ति।
यदा-कदा गौतमः सहोदरी गौरी च मिथः

CODE NUMBER - 7

यस्य भवति शर्वदा शयवः गौश्वि प्रति कदापि
न कथयति। परन्तु गौवमस्य पिता शर्वदा तम्
अनाडयत्। एकदा गौवमः अपृच्छ - "भा पिता! त्वम्
एवं विमं कश्चित्। शर्वदा तम् महम् अनाडयत्।
गौश्वि किमपि न कश्चित्। तस्य किम् कारणं"
इति।
तथा शयवः अतवत् - "गौशी एव भवति सा शर्वदा
क्रोधितः अशतवत्। तथा त्वम् शयवः भवितुम् अर्हन्ति।"
इति। गौवमः सद्गमनशी भवति। सः सर्वं शीघ्रं
वापयति।
शर्व शयवः अशतवत्। किन्तु गौवमस्य पिता एकं
अपकडते मृष्युं प्राय। तत् समये गौवमः अपृच्छ कश्चायम्
पठति। तस्य पिता विप्र विशमम्, तस्य पठे अपि
अपश्यत्। सः पठकार्ये अस्ति पूरः अशतवत्। तस्य
मन्त्रः अकञ्चनाः भवति। एतत् समये तस्य भक्ति
दश कक्षायाः महत्तर विजयं प्राप्नुवन्तः। एतत्

विषये गौतमस्य मता अतीव दुष्टः आसीत्।
 परंतु सा स्व पुत्रस्य कार्ये सर्वदा दुःखिनः
 अभवत्।

पितृ विद्ये, गौतमं अतीव कष्टा सहितं पठनस्य
 मध्ये गृहकार्यस्य पालना अपि तस्य उद्यमः
 अभवत्। एतत् कारणे, सः कदापि विद्यालये
 निश्चित समये गन्तुं अशक्तः। अध्यापिकाः सर्वदा
 तस्य परिहासं अकुर्वन्।

गौतमः लब्धः दुःखिनः अभवत्। क्रमेण मता मता
 गौतमः प्रति विश्वासः जटी भवति।

~~तस्य समस्त~~
 कल्पिय वर्षादि ~~अतीव~~ अतीवनि। अद्य गौतम
 दशमी वर्षायाः पठति। गौतमः तत् समये विश्वासं
 पठन्तु तस्य पितृ शद्यस्य आत्ममित्रः श्वीन्द्रस्य
 पार्श्वे आगच्छन्। श्वीन्द्रः शद्यस्य पश्चमित्रं भवति।

CODE NUMBER - 7

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶ್ಯ
ಶ್ರೀಶ್ಯ

ಸ್ವಭಾವ ಸಾಧವಶ್ಯ ಲವಂ ಭವೇತ್ | ಲವತ್
ವಿಷಯೆ ಗೌತಮ್ ಅಸ್ತಿತ್ ವುಃ ಅಭವತ್ | ಲವ್ವಾ
ಗೌತಮಃ ಶ್ರೀಶ್ರಮ ಪ್ರತಿ ಅವದತ್ - " ಭೂ ಮಹೇಷಯ !
ಅಹಮ್ ಅಸ್ತಿತ್ ದುಃಖಿತಃ ಅಭವಾಮಿ | ಪಿತೃ ವಿಯೋಗಾತ್ ಪಶ್
ಮಗ ಲಿಲನಂ ಅಲಿವ ಕಷ್ಟಮ್ ಶತನಿ | ಮಾತಾ ಮಹ್ಯಂ
ವಿಶ್ವಾಸಂ ನ ಅಕರೋತ್ | ಅಹಮ್ ಕಿಮ್ ಕಾರಿಷ್ಯಾಮಿ " ಇತಿ |
ತಥಾ ಶ್ರೀಶ್ರಃ ಅವದತ್ - " ತ್ವಮ್ ಕಿಮ್ ಲವಂ ಅಚಿಂತಯತ್ |
ತವ ಮಾತಾ ಸೇಪಿತ್ರ ತವ ಶಾರಿಷ್ಯಂ ಪ್ರತಿ ಶ್ರೀಶ್ರ ಚಿಂತಯಿತ್ವಾ
ಯಕಿತ್ ಅಭವತ್ | ಪಶ್ಚು ಅಹಮ್ ದುಃಖಮ್ ಜಾನಾಮಿ | ತ್ವಮ್
ಉನ್ನತಿಮ್ ಪ್ರಾಪ್ಸುವಂತಿ | ಲವತ್ ವಿಷಯೆ ಅಹಮ್ ದುಃಖಿತಃ
ಕುರ್ವಂತಿ " ಇತಿ | ಲವತ್ ಶ್ರುತ್ವಾ ಗೌತಮಃ ಅಸ್ತಿತ್ ಶಬ್ದುಃ
ಶತನಿಶಃ ಕ್ಷಣನಶ್ಚ ಲವಂ ಚಿಂತಯಂತಿ ಇತಿ ತಸ್ಯ
ಪಿತಾ ಅಗ್ರಪಿ ಅಶ್ವಿತಿ |

ಶಃ ಕಾಠಿಣ ಪ್ರಯತ್ನಂ ಅಕರೋತ್ | ಸಃ ಶರ್ದದಾ ಶ್ವ ಪಾಠಾನಿ
ನೂನಂ ಪಠಿಷ್ಯಂತಿ | ಕಕ್ಷಾಯಾಮ್ ಪ್ರಥಮಾ ಸ್ಥಾನಂ ಚ ವಿಂದಾಮಿ |

अद्य तत्र नावशेषं अतीव दुष्टः भवति।

सर्वं शुभमेव अच्युतम्।

कनिषथ विनानि अतीतानि "एषः एषः एतः श्री"

परीक्षा आगतवन्तः। प्रथमं परीक्षां भाषाः भवति।

गौतमं सर्वे परीक्षायाः सादृश्या अनिश्चिता।

पूनाः गणित परीक्षा अस्ति। गौतमः गणितं

परितुः अपरिच्छः। किन्तु तस्य सहोदरी गौरी

"दुर्गा" शंकात् आशुपत्रिण भवति। गौतमः

किं नोश्चिन्त कुरुते किमपि नाथः न अस्ति।

मेतापाः सुच्छं धनं आशुपत्रिण अवापः।

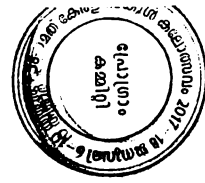
अस्य अवस्था द्रुमुना गौतमः अतीव दुःखिनः

अभवत्। अल्पुना स्त्रीन्द्रः अत्र आगच्छत।

स्त्रीन्द्रम् पश्य गौतमः सद्यैव अभावत्।

सः एवं स्त्रीन्द्रम् वदन्ति - " आ गहोदयः। अद्य

किम् करिष्यामि। एवं दुःशतस्था अहम् न सहामि।

CODE NUMBER - 7

गणित परीक्षा अपि अस्ति। अहम् एतत्
परिश्रमेण विजयं प्राप्तुं न शक्यते।
अहम् दुर्बलः अभावत्" इति।

तथा शतीन्द्रः एवं अत्त- "ओ गौतम! किन्तश्च
न आवश्यकता। प्रथमे अहम् तव नेत्राणां कीदृशं
शयं दृश्यते तव अहम् अपि अद्यपि अदृश्यता।

अहम् दृढ विश्वासं करोमि। त्वम् 'एष एष एव' सी
परीक्षायाम् क्वन्तं विजयं प्राप्नुवन्ति। त्वम्
गृहं गत्वा पठन्मकरोत्। अहमत्र लिखामि" इति।

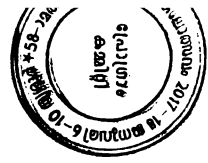
स्वीप्स्य त्वन्मोनि गौतमस्य मनसि नवीनार्थप्रकाशत्
अपुश्यत्। गौतमः गृहं गत्वा अहोरात्रं दृढं प्रयत्नं
कृत्वा स्वर्गिण परीक्षाणि अलिखत्।

एतत् तैत्तिरीयम् गौतम आशुपत्रिम् विरामः। सा
शोणमुक्त्वा अभ्यत्त। नश्य सहायार्थं गौतमः
स्वप्नं गृहम् अलिखत्।

शोणमुक्त्वा
स्वप्नं गृहम्

अलिखत्।

एकदा भवा नम अवका- " क्षी घृत्तः ।
 त्वम लहिः गत्वा मित्रेण सह क्रीडन्तु ।
 अहमत्र अस्मि । त्वम् गत्वा मित्रेण सह
 सन्तोषेन निष्कतः " इती तथा गौतमः अवका-
 " ओ माता ! अहमत्रैव निष्कमि । एतन् प्रथममनुभव
 न भवती । अहम् अर्वा मम सुसं त्यक्त्वा
 कुटुम्बस्य पालनकारणे । एतन् विस्मये वा ?
 इति एतन् श्रुत्वा भवा आश्चर्यं चकितः
 अभवत् । माता किमपि वक्तुं न शक्यते ।
 गौतमस्य त्वत्तं श्रुत्वा शा अतीव दुष्टः
 अभवत् ।
 कतिपय दिनाणि अतीकानि । एतन् एतन् श्री
 फल प्रश्याफस्य पितं : उभागतः । गौतमः अतीव
 शयनीः अभवत् । गौतमः इदम् चक्रवृहस्य
 पुत्रः विजयी भूत्वा आगच्छति वा अथवा

CODE NUMBER-7

अभिमान्यु एतं यशजितः अश्वत्थं। गौतमः
स्वीदृश्य शमीपं गत्वा अकथयत् "भो
महेश्वरः। स्वम् कदापि माम् पित्रा अभ्यातं न
अनुभवति। त्वम् मह्यम् भगवन्तं पूर्वं पितृ नृत्यः
अभ्यत्। अहम् चंचलः भवति। माम् अनुग्रहं
कृवन्तु" इति।

नथा स्वीदृः अश्वत्थ- "भो पुत्रा चिन्तयं न
आतश्यकता। तव पिता शयवश्यं आत्मा त्वम्
प्रति शरिदा नृत्यः भवति। एतं लालम् अहम्
कदापि न अपश्यत्। त्वम् गन्तुम् मधुरं अनेतुं"
इति।

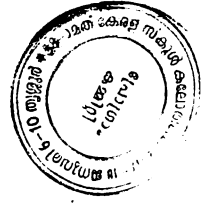
"एष एषः एषः श्री" परीक्षा फलस्य प्रस्थापनं अश्वत्था
गौतमः उब्जन विजयं प्राप्नुवन्तः। एतत् विषय
गौतमः, स्व कुटुम्बेन सह नृष्टि। गौतमः एतं
अनुभवं पूर्वं कदापि न अनुभवति। सः शीघ्रम्
शयत्वा गत्वा तम् अप्रजामयत्। गौतमः

अवदत्- "भा! अद्य अहम् विजयी भवामि।
एतत् कार्पश्यं मुख्यकारणं त्वम् भवसि।
सर्वे मम अविश्वासं अकरोन्। एतत् सम्यक् त्वम्
मम एकाग्र्यं भवसि। मम आत्मविश्वासस्य
पक्षं कारणं त्वमेव भवति। अहम् त्वाम्
किम् प्रयच्छतु" इति।

तथा श्वेन्द्रः अवदत्- "इदमेव मम गुरुदक्षिणा। त्वम्
अद्य मम विश्वासस्य पालनमाकरोसि। तस्मात्
श्रेयस्कर्म किम् भवति? विजयी भव" इति।
एतत् श्रुत्वा गौतमः श्वेन्द्रम् नृपेण आनिदगायत्।
पुनः ते सर्वत्र सुखेन जीवति।

गौतमः एतत् उत्तमं आह्वयं भवति। यः अतीव
कष्टताम् शहीत्वा विजयं प्रापति। एतस्य मुख्यकारणं
श्वेन्द्रः अशक्तः। श्वेन्द्रः गौतमस्य दृढविश्वासं
अकरोत्। गौतमः नस्य पालनमपि अकरोत्।

CODE NUMBER-7

वयम सर्वं तस्य अनुकरणं कर्तव्यम्।
दृढं विश्वासं कदापि न पराजयति। निष्कामश्च
विश्वास भवति सर्वस्य अद्यापि अस्माकं।
सम्बद्धे विद्यमाना प्रश्नानां मुख्य कारणं भवति
विश्वासस्य विरमः। एतत् भवति शय्यानां,
साहोदरानां, मित्राणां च मिथः युद्धस्य कारणं।
अतः विश्वासस्य मूल्यता कदापि न विस्मयते।
सर्वं शुभं संभाव्य इति इच्छामि। लोक सम्स्तान्
शुचिनोऽभूतान्।

जयतु भारतम्। जयतु संस्कृतम्।
धन्यवादः।